

ת"פ 33690/08/13 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב נגד אוסייד עודה, אמיר אוסייד עודה כח אדם בע"מ

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33690-08-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי
וכלכלה נ' זעלאן ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט הישואם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי
וכלכלה)
ע"י מתמחה מר יואב סטשבסקי

נגד

הנאשמים:

5. אוסייד עודה
6. אמיר אוסייד עודה כח אדם בע"מ
ע"י עוה"ד וג'די ג'לג'ולי

גזר דין בעניינם של נאשמים 5 ו-6

כתב האישום

1. האישום הרלבנטי לנאשמים 5 ו-6 הוא האישום השלישי שבכתב האישום המתוקן מיום 21.2.16. הנאשמים הורשעו על פי הודאת נאשם 5 (להלן: "הנאשם"), בשמו ובשם הנאשמת 6 (להלן: "הנאשמת"), בעובדות האישום השלישי שבכתב אישום מתוקן, בביצוען של העבירות הבאות: שתי עבירות של הוצאת חשבונית מס או מסמך הנחזה כחשבונית מס, מבלי שעשה או התחייב לעשות עסקה בגין, לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מס ערך מוסף"); שתי עבירות של שימוש בכל מרמה או תחבולה, לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף וכן, שתי עבירות של עבירה של שימוש במרמה, ערמה או תחבולה, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה").
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין השנים 2012 - 2010 (להלן: "התקופה הרלוונטית"), עסק הנאשם בשיפוצים ותחזוקה של מבנים והיה רשום כעוסק מורשה (להלן: "העוסק המורשה") וכן היה בעליה של הנאשמת.

3. במהלך שנת 2010, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנה אדם בשם חליל עבדאללה (להלן: "חליל") אל הנאשם, והציע לו לעבוד עמו בעוסק המורשה. בפועל, חליל לא עסק בפעילות האמתית של העוסק המורשה, אלא הוציא באמצעות הנאשם חשבוניות מס כוזבות, על שם העוסק המורשה. בתמורה לשימוש בעוסק המורשה, נתן חליל לנאשם שכר יומי בסך ₪1,000.

4. בנוסף, בשלהי שנת 2010, הציע חליל לנאשם לפתוח חברה שתהיה בבעלותו הבלעדית של הנאשם. חליל התחייב לשאת בכל העלויות הקשורות בפתיחת החברה. לשם כך, ביום 22.02.2011 התאגדה הנאשמת, בבעלותו של הנאשם. בפועל, חליל היה מנהלה הפעיל של הנאשמת. כל תכליתה של הנאשמת הייתה הפצת חשבוניות מס כוזבות על ידי חליל, כאשר לא ניתן שירות ולא בוצעה כל עבודה בגינן.

5. בתקופה הרלוונטית, הנאשמים פעלו במרמה ותחבולה בכך שפעלו על פי הוראותיו ובקשותיו של חליל, ואפשרו לו להוציא עשרות חשבוניות מס כוזבות על שם העוסק המורשה ועל שמה של הנאשמת, בסכום כולל של ₪5,530,026, כאשר המע"מ שגלום בחשבוניות אלה הוא בסך כולל של ₪695,543.

6. הנאשם פעל בתמורה לשכר יומי, ואילו חליל שלשל לכיסו את התמורה שנתקבלה בגין מכירת חשבוניות המס הכוזבות. כמו כן, על פי בקשותיו של חליל, הנאשם חתם על חשבוניות המס הכוזבות, הן על שם העוסק המורשה והן על שם הנאשמת, ומסר אותן לחליל. בנוסף, בהנחייתו של חליל, הנאשם חתם על הסכמי עבודה כוזבים אשר הוכנו על ידי חליל וזאת על מנת להציג מצג שווא כאילו סופקה עבודה כמפורט בחשבוניות המס הכוזבות.

הסדר הטיעון שבין הצדדים

7. הצדדים הגיעו להסדר טיעון אשר להלן פרטיו:

א. הנאשמים יודו ויורשעו בעבירות שבכתב האישום המתוקן.

ב. המאשימה תטען שיש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ל-11 חודשים, בצירוף מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט, בעוד שההגנה תהיה רשאית לטעון באופן חופשי.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך של ₪80,000, כאשר המאשימה לא תתנגד שהקנס ישולם ב-50 תשלומים.

ד. על הנאשמת יוטל קנס סמלי בסך של 100 ₪.

טענות הצדדים לעונש

8. בא כוח המאשימה טען בתמצית כדלקמן:

- א. חומרה יתרה נודעת לעבירות של הוצאת חשבוניות מס פיקטיביות בהן הורשע הנאשם, במיוחד במקרה זה, בו ניצבת פעילות עבריינית רחבת היקף ואשר הנזק הצפוי הימנה, הינו למכביר.
- ב. נסיבות ביצוע העבירה, המכתיבות את גבולות מתחם העונש ההולם, הן חמורות ובאות לידי ביטוי כלהלן: עובדת הישנות המעשים; ביצוע מתוך בצע כסף והרווח שהופק; משך הביצוע; מידת התכנון והתחכום בביצוע העבירות.
- ג. אמנם, ביחס לחליל, שניצח על מכלול העבירות שבהן הורשע הנאשם (ואף על עבירות נוספות שלא יוחסו לנאשם שבפני), חלקו של הנאשם היה קטן יותר. אולם, ביחס לנאשם 1 (מדחת זעלאן) שנגזר דינו ביום 31.3.16 ועליו הטיל בית המשפט 9 חודשי מאסר בפועל, בגין הרשעתו בעבירות שפורטו באישום הראשון (ושאינן קשורות לנאשם שבפני, אך גם שם היה מעורב חליל ושיטת הביצוע היתה דומה), מידת האשם של הנאשם שבפני איננה פחותה יותר וייתכן אף גדולה יותר.
- ד. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טוענת המאשימה כי לנאשם עבר פלילי (הגם שלא בעבירות מס) ולאחרונה נגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל על ידי בית המשפט השלום בפתח תקוה. בכל מקרה, עונש המאסר בפועל שיושת על הנאשם צריך שיהיה במצטבר לעונש המאסר האמור.
- ה. כמו כן, הנאשם לא הסיר כלל את מחדלי כתב האישום, לא הגיש את הדו"חות ולא שילם את חובו לרשויות המס.
- ו. הנסיבות לקולא של הנאשם (הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי, שיתוף פעולה בחקירה וכן חלוף הזמן), נשקלו זה מכבר במסגרת הסדר הטיעון ובאו לידי מימושם בטווח הענישה שהוסכם. שקילתן בשנית אפוא, הפעם בידי בית המשפט, כמוה ככפל הנחות.
- ז. מתחם העונש ההולם נע בין 10-32 חודשי מאסר בפועל, ואילו מתחם הקנס ההולם נע בין 60-100 אלף ₪. בהתאם לכך, העונש המירבי הנתון במסגרת הסדר הטיעון, 11 חודשי מאסר

בפועל, הינו העונש הראוי למקרה זה בצירוף הקנס המוסכם של 80,000 ₪ ומאסר על תנאי.

9. בא כוח הנאשם טען בתמצית כדלקמן:

א. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, קרי בחקירתו במשטרה. הנאשם גולל בפני הרשות החוקרת את כלל השתלשלות המקרה, לרבות שמות ומספרים של מעורבים ולא הציב בפניה כל קושי, ונמצא אפוא, כי האישום השלישי שבכתב האישום המתוקן מבוסס על הודאתו של הנאשם.

ב. הגם כי לא הסיר את המחדל, פועל הנאשם ומתאמץ להסיר המחדלים ואף נמצא במגע עם רשויות המס.

ג. על אף העובדה שהנאשם לא ביצע את העבירות שבהן הורשע בשל יחסי כפייה בינו לבין חליל, ואומנם קיבל טובת הנאה מחליל עקב הסכמתו שהאחרון ישתמש בנאשמת ובעוסק המורשה להפצת חשבוניות פיקטיביות, עדיין יש לתת משקל לחלקו הקטן יותר בביצוע העבירות בדרך של הפחתה בעונש.

ד. חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות הינו 6 שנים, כאשר במהלכן, לא הסתבך הנאשם בעבירות מאותו סוג. הנאשם איננו בעל דפוסי התנהגות עבריינים אלא מדובר באיש עמל קשה יום, בעל משפחה ומפרנס יחיד, המתפרנס מעבודות שיפוצים וזאת הן בתקופה הרלוונטית וגם כיום. הנאשם הינו מוגבל באמצעים ולו תיקים בהוצאה לפועל ושליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח עלולה לשבור את מטה לחמו.

אישומים שונים נגד נאשמים שונים

10. המדובר בפרשה רחבת היקף, במרכזה ניצב חליל שפעל בשיטה דומה לרמיית שלטונות המס באמצעות הפצת חשבוניות פיקטיביות, וזאת תוך הסתייעות בגורמים שונים, ביניהם, בין השאר, הנאשם 1, מדחת זעלאן (להלן: **זעלאן**) והנאשם שבפני. כל אחד מהצדדים ניסה לעשות השוואה מגזר הדין בעניינו של זעלאן לעונש שיש להשית על הנאשם שבפני, כאשר המאשימה טענה שיש להחמיר עם הנאשם ובעוד שההגנה טענה שיש להקל עם הנאשם.

11. לדעתי, לא ניתן לעשות אנאלוגיה מגזר הדין שניתן בעניינו של זעלאן לגבי העונש שיש להשית על הנאשם שבפני, וזאת מן הטעם הפשוט שזעלאן הורשע בעבירות אחרות לגבי אירועים שונים ואשר אינם נוגעים לנאשם שבפני. השילוב של זעלאן והנאשם שבפני באותו כתב אישום הוא מקרי לחלוטין ולמעשה

כל אחד מהם הורשע באישומים שונים בגין מסכת עובדתית עבריינית שונה. יתר על כן, לגבי כל אחד מהם סוכם על טווח ענישה שונה: לגבי זעלאן, טווח הענישה היה תקרה של 10 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך של 40,000 ₪; בעוד שלגבי הנאשם שבפני טווח הענישה היה תקרה של 11 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך של 80,000 ₪.

12. לפיכך, ההשוואה שניסו באי כוח הצדדים לערוך עם גזר דינו של זעלאן איננה רלבנטית, בין לקולא כפי טענת ההגנה, ובין לחומרה כפי טענת המאשימה. גזר הדין האמור הוא נכון למידותיו של זעלאן ובדלת אמות העבירות שביצע ונסיבות ביצוען ואינו בהכרח מתאים למידותיו של הנאשם שבפני ולדלת האמות של העבירות שביצע ונסיבות ביצוען. על כן, אינני מוצא צורך לאבחן את הקביעות שנעשו בו וגם לא ליישם אותן. כידוע, עקרון "האחידות בענישה" הוא תקף לגבי נאשמים שביצעו יחדיו עבירות דומות במסגרת אותה מסכת עובדתית עבריינית (ע"פ 2580/14 חסן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.9.14) פסקה 19 לפסק דינו של כבוד השופט דנציגר). ברי, שאין זה המקרה שבפני.

הסדר טיעון עם טווח ענישה ומתחם העונש ההולם

13. מצד אחד קיים הסדר טיעון עם טווח ענישה בין הצדדים לפיו המאשימה תטען לעונש מאסר בפועל של 11 חודשים ובעוד שההגנה תטען באופן פתוח. מצד שני, יש את מצוות המחוקק שעל בית המשפט להגדיר תחילה את מתחם העונש ההולם ורק לאחר מכן עליו לקבוע את העונש המתאים בתוך המתחם.

14. הלכה פסוקה היא שבמקרים מעין אלה על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו ובנסיבות ביצוען ולאחר מכן לערוך השוואה עם טווח הענישה על לעמוד על מידת סבירותו של טווח הענישה. בנוסף, הדרך המקובלת היא שכל שבית המשפט יחליט לקבל את הסדר הטיעון עליו לפסוק בתוך טווח הענישה המוסכם (ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.12.13) פסקה 9 ו-16 לפסק דינו של כבוד השופט מלצר).

15. יובהר שבכוונתי לכבד את הסדר הטיעון ולקבוע עונש מאסר בתוך טווח הענישה שעליו הסכימו הצדדים. למען השלמת התמונה אעמוד תחילה על מתחם העונש ההולם על מנת לבחון את סבירותו של הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים.

קביעת מתחם העונש ההולם

16. תחילה, יש לקבוע האם עסקינן בכמה עבירות המהוות אירוע אחד ואזי יש לקבוע מתחם עונש אחד, או שמא, המדובר במספר אירועים, כי אז יש לקבוע מתחם עונש לכל אירוע. על פי "מבחן הקשר הדוק" שנקבע בפסק הדין בעניין ע"פ 4910/13 בני גאבר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]

(24.10.14), נבחן קיומו של קשר בין עבירות, בין היתר, לאור היותן חלק מאותה תכנית עבריינית. בעיני, יש להשקיף על מכלול האירועים שבכתב האישום כאירוע אחד וזאת, בהינתן זיקה עניינית בין העבירות, קרי, בכל שש העבירות, המדובר בשורה של חשבוניות פיקטיביות הנובעות מאותה מסכת עבריינית ובדפוס פעולה דומה. לפיכך, בכונתי לקבוע מתחם עונש הולם אחד, לכל העבירות שפורטו בכתב האישום, מאחר ובעיני מדובר ב- "אירוע אחד".

17. הערכים החברתיים הנפגעים ממעשה הנאשם, הינם, בין היתר, ערך השוויון בין נישומים, השמירה על צביון מערכת המס וזאת, נוסף לפגיעה במשק ובכלכלת הציבור. יפים לעניין זה דברי כבוד השופטת פרוקצ'יה ברע"פ 512/04 **אבו עביד נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(4) 381, 384 (2004) בהאי לישראל:

"בית-משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעבריינות כלכלית, ועבריינות מס בכלל זה, נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילותן התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צורכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מירמה מתוחכמים, קשים לאיתור. כבר נאמר לא אחת בפסיקתו של בית-משפט זה כי על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בעבריינות הכלכלית לפרט ולציבור כאחד, ואת יסוד ההרתעה הנדרש ביחס לביצועה"

18. הפסיקה הענפה בתחום המס מלמדת כי בעבירות אלו, עולים שיקולי ההרתעה על נסיבותיו של הנאשם וזאת, נוכח הפגיעה הקשה של עבירות המס במשק ובכלכלה. רבים מעברייני המס הם אנשים שיראו כנורמטיביים ביסודם, כאלו אשר לא ישלחו יד לכיס הזולת. ברם הכי, מנגד, אינם נרתעים משליחת יד לכיס הציבורי, ומכאן המשקל המיוחד להיבט ההרתעתי בענישתם של עברייני המס (רע"פ 5906/12 **עזרא נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 9.9.12 ע"י כבוד השופט שוהם; 1689/09 **אוראל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 10.5.09 ע"י כבוד השופט ג'ובראן; רע"פ 6095/06 **לוי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 5.11.06 ע"י כבוד השופט ג'ובראן); ע"פ 6474/03 **מלכה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(3) 727,721 (2004).

19. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, במקרה שבפני סכום המע"מ שגלום בעבירות שבוצעו על ידי הנאשמים ונגזל מהקופה הציבורית הוא בסך 695,543 ₪. סכום זה מלמד על מידת הנזק שנגרם לציבור מהעבירות שבוצעו וזאת כנתון חיוני בקביעת גבולות מתחם העונש ההולם. אביא להלן דוגמאות מן הפסיקה לגבי רמת הענישה בעת שסכום ההשתמטות ממס היה בסך של מאות אלפי שקלים וזאת בעבירות לפי סעיפים 117(ב) לחוק מס ערך מוסף:

א. רע"פ 5442/14 **חברת ינונה בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.9.14). במקרה זה המבקשים הורשעו בביצוע 17 עבירות לפי סעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף. סכום המע"מ שהמבקשים השתמטו מתשלומו היה בסך של 674,092 ₪. על המנהל של המבקשת הושת מאסר בפועל של 14 חודשים וקנס בסך של 50,000 ₪ או 8 חודשי מאסר תמורתו.

ב. רע"פ 1634/10 **סופה שמירה בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.6.10). כאן סכום המע"מ שהמבקשים השתמטו מתשלומו היה בסך של 847,053 ₪. על המנהל הושתו 20 חודשי מאסר בפועל. על החברה הוטל קנס בסך של מיליון ₪ ועל המנהל קנס בסך של 20,000 ₪.

ג. רע"פ 2843/11 **אבו עיד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.4.11). סכום המע"מ שהמבקש השתמט מתשלומו היה בסך של 875,000 ₪. הושת עליו עונש מאסר בפועל של 9 חודשים וכן קנס בסך של 60,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו.

20. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם הוא כדלקמן:

א. לגבי רכיב המאסר בפועל, בין 8 חודשים ועד 24 חודשים.

ב. לגבי רכיב הקנס, בין 30,000 ₪ ועד 150,000 ₪.

21. יוצא מכך, שלעניין שאלת "סבירות" טווח הענישה שלו הסכימו הצדדים יש לומר את הדברים הבאים:

א. לגבי רכיב הקנס: הקנס של 80,000 ₪ שעליו הסכימו הצדדים נמצא בתוך מתחם הקנס ההולם ולכן מדובר בקנס סביר.

ב. לגבי רכיב המאסר: ביחס למתחם העונש ההולם, טווח הענישה הוא סביר בחלקו העליון בלבד. יוזכר, שהמאשימה טענה שהעונש הראוי הוא 11 חודשי מאסר, שהינו נתון מספרי שמאוד קרוב לגבול התחתון של מתחם העונש ההולם שעומד על 8 חודשים. לפיכך, בעיני, ניתן לאשר רק את חלקו העליון של טווח הענישה שעליו הסכימו הצדדים, היינו שהעונש המתאים צריך לנוע בין 8 ועד 11 חודשי מאסר בפועל, ובדרך זו הוא יהיה הן בתוך מתחם העונש ההולם והן בתוך טווח הענישה שעליו הסכימו הצדדים. ללמדך, שטענת המאשימה כי בעת שהסכימה לטעון למאסר בפועל של 11 חודשים היא אכן לקחה בחשבון את חלקו הקטן יותר של הנאשם בביצוע העבירות ביחס לחליל, היא טענה נכונה.

22. התוצאה המעשית של האמור לעיל היא שהטענה של ההגנה שיש להסתפק במאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות ישרות דינה להידחות, וזאת מאחר ועונש של מאסר בדרך של עבודות שירות חורג לקולא מהגבול התחתון של מתחם העונש ההולם. יובהר, שלא מצאתי אצל הנאשם נסיבות חריגות שיצדיקו סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם.

מאסר בחופף או במצטבר למאסר קודם

23. במסגרת גזר הדין שניתן ב-ת"פ (שלום פתח תקוה) 4786-03-14 שעניינו עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, הושתו על הנאשם שבפני ביום 29.3.16, עונש מאסר בפועל של 8 חודשים (ראו: ת/30) (להלן: **המאסר בתיק קודם**). הצדדים חלוקים לעניין השאלה אם עונש המאסר בפועל שיושת במקרה שבפני צריך שיהיה בחופף או במצטבר לעונש שהושת על הנאשם בתיק האמור.

24. שאלת ההצטברות או החפיפה של עונשי מאסר בפועל, וזאת לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, נדונה ב- ע"פ 7907/14 **ואזנה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.2.15) בפסקאות 8 - 18 לפסק דינו של כבוד השופט מזוז. שם נקבע כי הכלל הוא הצטברות של עונשי מאסר בפועל, במיוחד כאשר מדובר באירועים עברייניים נפרדים ושונים, והחריג הוא חפיפה וזאת רק בהתקיים נסיבות מיוחדות ובכפוף להנמקה מתאימה. על ההלכה האמורה חזר בית המשפט העליון ב-ע"פ 1552/15 **גואל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.6.15) בפסקה 8 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן.

25. במקרה שבפני, עונש המאסר בתיק הקודם מתייחס לעבירה מסוג אחר לגמרי (הסעה של תושב זה ששוהה בישראל שלא כדין) ולא בעבירות מס. ללמדך, שמדובר בעבירות נפרדות שבוצעו במועדים שונים ושאינן כל זיקה ביניהן. על כן, עונש המאסר בפועל שיושת בתיק שבפני יהיה במצטבר לעונש המאסר בתיק הקודם.

קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

26. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון לקולא את כל הנתונים שלהלן: היעדר קיומן של הרשעות קודמות בתחום עבירות המס; היותו של הנאשם נשוי ובעל משפחה, אשר עיקר הנטל בפרנסת הבית רובץ על כתפיו; הודיה וחיסכון בזמן שיפוטי. לחומר: רישום פלילי קודם כמפורט ב- ת/29, ת/30 ו- ת/31 וכן אי הסרת המחדלים הנובעים מהעבירות שבהן הורשע הנאשם.

27. לפיכך, הנני משית על הנאשם 5, אוסייד עודה, את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, וזאת במצטבר לכל עונש של מאסר בפועל שהושת על הנאשם בכל הליך אחר.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שהוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו הנאשם לא יבצע עבירה מסוג פשע לפי חוק מס ערך מוסף או לפי פקודת מס הכנסה.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך של 80,000 ₪, או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם

ב-50 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.9.16, והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מידי.

28. הנני משית על הנאשמת 6, אמיר אוסייד עודה כח אדם בע"מ, קנס סמלי בסך של 100 ₪. הקנס ישולם עד ליום 1.9.16.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב בתמוז התשע"ו, 18 יולי 2016, במעמד הצדדים.